

Landsorganisationen Borgerstyret Personlig Assistance

Årsberetning 2011 - 2012

Man kan tale et projekt ihjel eller tale så nedsættende om et produkt, at blot det dårlige ry ødelægger alle forudsætninger for at generere noget som helst succesfuldt.

LOBPA kom til verden i en urolig tid. Forberedelserne til den nye lov om BPA blev indledt under en positiv tilgang med det formål at styrke hjælperordningerne, udbygge dem, og sikre, at den arbejdskraft, der er beskæftiget indenfor området, blev omfattet af respekt og anerkendelse - bl.a. via muligheden for at faget blev gjort ligeværdigt med andre serviceerhverv og arbejdstageren omfattet af det almindelige danske arbejdsmarkedssystem.

Næsten synkront med BPA lovens ikrafttrædelse den 1. januar 2009, fik landets økonomiske nedtur for alvor ram på det sociale område.

LOBPA måtte vente længe på bekendtgørelser og vejledninger. Vi fik kamp til stregen ude i kommunerne, hvor KL udsendte rådgivende materialer, der fortalte kommunerne, at de skulle læse BPA loven som fanden læser biblen. Spareøvelser blev den nye nationalsport. Og især spareøvelser på det sociale område med store udgifter til enkeltborgere. Vi oplevede fra dag til dag, at den forestilling, vi havde om at udvikle BPA området, slet ikke fik medvind fra hverken det lovgivningsmæssige eller det kommunale område.

Så venner. I dag har vi et andet verdensbillede end da vi begyndte vores arbejde i 2009. Vi har med andre ord måttet justere og diskutere hvordan vi finder vores plads i det store BPA univers.

Forening eller forretning?

Bestyrelsens arbejde har gennem hele den forudgående periode været karakteriseret af drøftelser om, hvordan vi virkeliggør vores vision om at skabe en organisation, der på én gang har et medlemsperspektiv som omdrejningspunkt og på samme tid er en sund og velkørende forretning, der har til opgave at give medlemmer et solidt værktøj til styring af arbejdsgiveropgaven og som kan give et afkast, der er stort nok til at en medlemsorganisation kan holdes i live med alt hvad det indebærer af medlemstilbud, interessevaretagelse, netværksdannelse og PR virksomhed.

Balancen mellem forening og forretning har været svær. Det skal ikke være nogen hemmelighed. Bestyrelsen afholdt et seminar med konsulentbistand i efteråret, og vi har brugt vores bestyrelsesmøder

Bestyrelsen 2011 – 2012

Janne Sander, Valby

Formand

Lotte Mørkhøj, Nørre

Sundby

Næstformand

Bente Rey, Sydals

Forretningsudvalget

Birgitte L. Pedersen, Gistrup

Jette Bertelsen, Sønderborg

Jørgen Knudsen, Skive

Lea S. Nielsen, København

Lene Kjær, Århus

Lis Kristensen, Ålborg

Susanne Olsen, Værløse

til at drøfte en række problemstillinger primært med fokus på forretningsdelen. Den omstændighed, at vi har måttet prioritere en lang række områder koncentreret om de borgere, der har overdraget deres arbejdsgiverbeføjelser til LOBPA har desværre haft den effekt, at andre dele af organisationen er blevet forsømt. Det har igen medført at flere er blevet skuffet i deres forventninger til hvad bestyrelsesarbejdet skal bestå i. En række dilemmaer omkring LOBPAs rolle i forhold til borgeren, hjælperne og kommunen, har ført til den konklusion, at vi må have en mere klart defineret politik der beskriver, hvad vi hver især kan og skal forvente af hinanden.

► **Sagkyndigt bestyrelsesmedlem**

I forbindelse med vedtægtsændringerne har bestyrelsen haft til opgave at finde et sagkyndigt medlem udenfor vores egne rækker, der med nye og friske øjne kan bidrage til vores arbejde. Og her valgte vi den meget utraditionelle metode at annoncere i dagspressen. Ud fra en række henvendelser valgte vi tre kandidater, som vi havde til "jobsamtale". Bestyrelsen fandt hurtigt frem til Anders Hind, der med et solidt kendskab til handicapområdet og mangeartede erfaringer fra organisatorisk arbejde, var et rigtig godt bud på en god sparringspartner. I det år Anders har været med os, har vi desværre ikke haft mulighed for fuldt ud at gøre brug af hans kompetencer, idet vi som tidligere nævnt har haft økonomiske udfordringer, der har begrænset bestyrelsens fokusområde. I forbindelse med forslag om nye vedtægter, hvor vi ønsker yderligere at tilføre bestyrelsen kapacitet udefra, fratræder Anders sit hverv. Vi skylder ham stor tak for de gode input, han har tilført os i en meget vanskelig fase i foreningens historie.

► **Prioritering af arbejdsopgaver**

For at give vores administration arbejdsro accepterede en enig bestyrelse at lade medlemsarbejdet hvile i en periode. Vi har desværre haft en række udfordringer i forhold til vores personalesituation. Langtidssygdom og opsigelser fordi forventningerne mellem os og den ansatte ikke har været samstemmende, har udhulet vores arbejdskapacitet og skabt en ekstra belastning for de tilbageværende medarbejdere, der i en lang periode har måttet arbejde ekstra hårdt.

Siden årsskiftet har vi imidlertid fået skabt en meget stabil intern organisation. Vores medarbejdere har knoklet, og vi er ved at nå vores administrative mål. På baggrund af en særlig indsats, kan vi i dag konstatere, at vi omsider har opnået at skabe et økonomisk overskud, der kan omsættes til endelig at igangsætte nogle af de basale forudsætninger, der var hele grundlaget for at danne foreningen.

► **Medlemsmøder og samarbejde**

Ikke alle opgaver er sat på stand by - således har der været afholdt møder og kurser i bl.a. Sønderborg med MUS samtaler og arbejdsmiljø på dagsordenen. Ligeledes har der været afholdt møder med Bruger/Hjælper klubberne i Vejle, Århus og Ålborg.

► **Mentorordning**

LOBPAs mentorordning er et tilbud til alle medlemmer, der ønsker en sparringspartner i deres funktion som arbejdsgiver/arbejdsleder. Teamet står klar til at øse af deres erfaringer og indgå samarbejde med kollegaer landet rundt. Brug vore mentorer – det er sundt at få drøftet de problemstillinger, vi som ledere alle uundgåeligt bliver stillet overfor, i samråd med

en person, der virkelig kender til dagligdagen med BPA, og som selv har høstet en lang række erfaringer.

► **Branchesamarbejdet fortsætter**

Hen over året har vi haft møder i gruppen af øvrige udbydere af BPA løsninger. Vi kalder gruppen for "branchen". Der er endnu ikke skabt enighed om at danne en egentlig brancheorganisation, men i gruppens deltagerkreds har vi kunnet samarbejde om henvendelser til Socialministeriet, få klarhed over hvordan andre agerer i forskellige sammenhænge, bruge hinanden til sparring osv. Også i år er der desværre gået firmaer konkurs, og ikke alene er det i sig selv en meget ulykkelig situation hvor borgeren og hjælperne pludselig kastes ud i utryghed og kaos, men det er også problematisk, fordi politikere og kommunale medarbejdere kan få den tanke, at der på området skal mere stram styring og nye redskaber til, som skal forhindre kommunale risikotab. LOBPA vil gerne arbejde for, at kommunerne får et fornuftigt redskab til kontrol og sikkerhed. Men det skal afbalanceres, så borgeren ikke skal underkastes et regime af kontrolforanstaltninger og mistænkeliggørelse.

► **Særligt for borgere med respirator i Region Hovedstaden**

Som tidligere nævnt i nyhedsbreve og på hjemmesiden, har region Hovedstaden valgt at gå sine helt egne veje, når det drejer sig om respiratorbrugere, der også har BPA. Man tvinger disse borgere ind i et helt bestemt firma, der har vundet regionens EU udbud. Borgerne fratages på den måde deres frie valg og skal overdrage deres arbejdsgiveransvar med alt hvad det indebærer af restriktioner og krav fra sundhedsmyndighederne. Det kan regionen gøre, fordi den agerer indenfor sundhedsloven. BPA isoleret set ligger inden for sociallovgivningens rammer. Og her siges klart og tydeligt, at borgeren har det frie valg. Hidtil - og i resten af landet - har man valgt at kommunerne sender en del af BPA regningen til regionen, som så betaler for den del af hjælpen, der udmåles som respiratorhjælp. Det har fungeret tilfredsstillende i en årrække og uden at ulejlige borgerne. I LOBPA har vi skrevet til de 2 ministre på området, og vi har desuden deltaget i Folketingets samråd, hvor problematikken har været debatteret. Ministerierne har nedsat en arbejdsgruppe, der meget snart barsler med et forslag, der forhåbentlig munder ud i en løsning, hvor borgeren igen behandles anstændigt og bibeholder den rettighed, socialloven tilskriver - og så overlades mellemregningerne til kommune og region. Den nuværende situation er nemlig ikke alene uudholdelig. Den er også absurd. Regionen skal stille med et hjælperhold til respirationsovervågning, mens borgeren har ret til at stille med eget hjælperhold til BPA - og det på samme tid. Borgeren skal altså mandsopdækkes af mere end én hjælper af gangen. Komplet vanvittigt. Generende for borgeren og omkostningstungt for samfundet.

► **Uddannelse til hjælpere**

En dokumentar fra radioen 24syv skabte i februar måned debat om hjælpernes uddannelsesmæssige niveau. Man problematiserede, at hjælpere især til respiratorbrugere ikke har de fornødne kvalifikationer til at udføre opgaven som hjælper. I LOBPA har vi den holdning, at hjælperjobbet nok er et selvstændigt fag, men ikke et fag man kan uddanne sig til. Uddannelsen foregår der hvor man arbejder. Sidemandsoplæring og instruktion fra borgeren kan dog med fordel suppleres af faglige kurser, hvor det har en konkret relevans. Det er naturligvis sundhedsmyndighedernes opgave at oplære hjælpere i respiratorbrugerens særlige behov. Men vi skal være varsomme med at definere hjælperopgaven som så kompliceret, at det kræver helt særlige kompetencer og forkundskaber. I et arbejdsforhold

kan et løfteteknikkursus være yderst relevant, i et andet vil kommunikation og handicapforståelse være afgørende. Nogle hjælpere vil have gavn af førstehjælp, viden om hygiejne eller køreteknik. Og mange borgere vil have glæde af at få værktøjer til at håndtere deres opgave som arbejdsledere. Så ja, der er bestemt opgaver at tage fat om. Men at underminere hele BPA området med ideen om, at vi fremadrettet skal have fagudlært personale, vil føre os væk fra den ideologi, vi bygger på nu. En hjælper kan være en hvilken som helst person, der kan varetage den opgave, som en bestemt borger har behov for. Det handler mere om kemi, lyst, evne og tillid end om tillærte teknikker eller kollektiv træning.

► **Arbejdsmarkedets parter**

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vores forhold til DI, den arbejdsgiverorganisation vi er medlem af og som skulle varetage vores interesser, er køligt. Vi mener ikke, vi får særlig meget opmærksomhed. På den anden side står fagforbundene FOA og 3F. Heller ikke her er vi tilfredse med deres del af indsatsen i forhold til BPA området. LOBPA indgik som bekendt overenskomst, fordi vi mener, at løn – og arbejdsvilkår skal aftales gennem arbejdsmarkedets parter, som det er naturligt i Danmark. Alligevel ser vi nu på tredje år, at store aktører på BPA området får lov til at køre på frihjul og ikke bliver presset til at indgå overenskomst. Det er bare ikke godt nok. Vi vil derfor overveje hvordan vi i fremtiden skal stille os.

► **BPA evalueringen**

Socialministeriet udkom omsider i begyndelsen af maj måned med den evaluering af BPA efter lovens ikrafttrædelse i 2009, som de havde lovet. Rapporten er udarbejdet af Deloitte. Her kan man bl.a. læse, at gennemsnitsalderen for hjælperen er relativt høj nemlig 43 år. At tilvæksten til BPA ordninger ikke er sket som forventet og at kommunernes meget forskellige administrationsgebyr svinger fra 4 – 17 kroner, hvilket igen understreger, at intensionerne med loven, nemlig at skabe mere lighed og ensartede vilkår, slet, slet ikke er løst - snarere tværtimod. LOBPA kan glæde sig over at notere, at de borgere, som får deres arbejdsgiveansvar varetaget af os, har det højeste informationsniveau om rollen som arbejdsleder. Evalueringsrapporten skal anvendes som udgangspunkt for en revision af BPA loven. Det ligger i kortene, at man ønsker en model med en fast takst på administrationsbidraget, men desværre kan vi nok forudse, at der ikke løftes flere midler ind i området hvilket bl.a. betyder, at BPA ikke kommer til at omhandle andre målgrupper som blinde eller udviklingshæmmede, der ellers var en af de mange gode målsætninger da loven blev vedtaget.

► **Sekretariatet, lokaler og samarbejdsflader**

Vi har fået opbygget en rigtig god stab af medarbejdere, der virkelig brænder for at medvirke til at LOBPA bliver den organisation, der leverer allerbedst på BPA området. Bestyrelsen besluttede at forøge budgetrammen på lønsiden, så der er blevet plads til at etablere pensionsordning samt omstrukturering, så vi nu har fået en konsulentchef og en teamleder.

Alle vores medarbejdere skal have en stor og oprigtigt tak for deres helt uvurderlige indsats i årets løb. Vi ved, at der har været en uendelig række af udfordringer med IT systemer, der går deres egne veje, og 98 kommuners forskellige krav til afregning

Sekretariatet pr. 1.5.2012

Direktør

Jette Nielsen

Konsulenter

Peter Øllegaard

Gitte Jensen

Anja Morsing

Camilla Olesgaard

Administrative medarbejdere

Jane Tang

Helen Blücher

Dorthe Hallundbæk

Løn- og

regnskabsmedarbejdere

Bente Moselund

Jeanette Sørensen

Susanne Zwahlen

og måder, de ønsker at samarbejde på. Det har selvsagt ikke gjort opgaven nemmere. I har alligevel givet den en ekstra skalle og formået at bringe os et meget langt stykke af vejen for at komme helt à jour. Det kan ikke påskønnes nok – tak for jeres indsats.

Vores kontor på Marselisborg har fået bedre beliggenhed og fungerer fint. På Kløverprisvej glæder alle medarbejdere sig til at få bedre faciliteter i det nye handicaphus i Tåstrup, hvor vi forventer at flytte ud til december sammen med en lang række andre handicaporganisationer. Det åbner ikke alene for nye og bedre rammer for vore ansatte, men for muligheden for et tættere samarbejde med handicaporganisationerne. Dansk Handicap Forbund, Muskelsvindfonden og Spastikerforeningen er vores nærmeste samarbejdspartnere, som også har sikret os en økonomisk kaution, der var grundlaget for at påbegynde virksomheden. En varm tak til dem med håbet om, at vi gennem de nye vedtægter får mulighed for at cementere dette samarbejde og udvikle vores fælles projekt fremover.

Hjælperne

Alle medlemmer af LOBPA har mindst en hjælper, og rigtig mange af os har et helt team, der i dagligdagen er fundamentet for at vi kan leve vores liv og udfolde vores drømme. Vi har den helt klare politik i LOBPA, at hjælperne skal behandles bedst muligt. Gode arbejdsforhold, en anstændig løn og afklarede relationer mellem arbejdsgiver og arbejdstager, hvor gensidig respekt er bærende elementer, giver den bedste forudsætning for tilfredshed på begge sider. Vi påskønner vore hjælperes indsats. Og vi vil gerne i det kommende år arbejde mere målrettet på at etablere tilbud om kurser, der kan tilføre dem yderligere kompetence og sikkerhed i deres ansvarsfulde job.

Kommunikation og Markedsføring

Gennem hjemmesiden og vores gruppe på Facebook har vi løbende forsøgt at skabe kommunikation til medlemmerne. Vi har også udsendt nyhedsbreve til alle medlemmer og løbende information til alle, der har bedt LOBPA varetage arbejdsgiveropgaven. Desværre er vi ikke kommet i land med at forbedre vores jobtavle, ligesom vi arbejder med ideen om at ændre hjemmesiden, så den bliver mere spændende at udforske. Dette vil blive en prioriteret opgave i det kommende år.

Vi annoncerer løbende i handicapblade og på andre foreningers hjemmesider. Vores økonomi sætter naturlige grænser for hvor massivt vi kan annoncere, men vi forsøger at anvende vores ressourcer, så vi bedst muligt når BPA-målgruppen. Senest har vi fået produceret en reklamefinansieret pjece om LOBPA, som kan hentes på hjemmesiden eller rekvireres gennem sekretariatet.

Endelig skinner solen!

Kære medlemmer – endelig begynder vi at kunne se lyset forude! Vores administrative udfordringer er takket være en stabil stab i sekretariatet ved at være håndterbare. Det ser ud til, at der vil kunne afsættes økonomiske midler til medlemsaktiviteter og opbygning af de kompetence kurser for både borgere og hjælpere, vi har ønsket os lige siden starten. Det ser ud til, at vi kan se frem til en lovgivning, der understøtter vores ønsker om mere faste takster og ensartede metoder i kommunerne - og frem for alt: Vi bliver dygtigere dag for dag til at håndtere de forskellige ønsker og behov, vores medlemmer har.

Det er nu vi skal vise, at vi kan stå sammen om at udvikle LOBPA til at blive verdens bedste interessevaretager af BPA ud fra principperne i Independent Living bevægelsen, hvor menneskerettigheder, selvstændighed og værdighed står øverst på dagsordenen.

Jeg vil gerne opfordre jer alle til at tænke og tale positivt om LOBPA. Jo, der er plads til forbedringer. Jo, vi kan gøre det endnu bedre. Jo, vi har stadig meget at lære. Men venner: LOBPA er dig og mig. Vi skal holde fast i at vi sammen vil hinanden det allerbedste og har det fælles mål at gøre hverdagen så nem og gnidningsfri som mulig, selvom vi lever i fysisk afhængighed af andres hjælp.

Vi skal vise hinanden tillid – hjælpere, ansatte i sekretariatet, medlemmer imellem. For jeg tror fuldt og fast på, at LOBPA omsider er ved rigtigt at udvikle sig til den organisation, der ligger bag den smukke tanke, vi begyndte med at formulere for 3 år siden. Sammenhold, tillid og fælles ansvar er grundstenene for det fremtidige samarbejde. Jeg glæder mig til at være med på holdet.

På bestyrelsens vegne
Janne Sander, formand

